

Sygn. akt IX W 3389/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie: Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: Katarzyna Michałowska

Bez udziału oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada i 1 grudnia 2015 r. sprawy

R. O.

s. E. i H. z domu S.

ur. (...) w B.

obwinionego o to, że: w dniu 19 lipca 2015r. o godz.10:47 w m. T. Gm. G. , kierował pojazdem typu ciągnik rolniczy z przyczepą, nie posiadając wymaganych uprawnień do kierowania pojazdami,

- tj. o wykroczenie z art. 94§1kw

ORZEKA:

I. **obwinionego R. O.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym ustaleniem , iż obwiniony kierował opisanym pojazdem nie mając do tego uprawnienia na drodze publicznej i za to na podstawie art. 94 § 1 kw skazuje go na **karę 1000 (jeden tysiąc) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie **100 (sto) złotych i opłatą w kwocie 100 (sto) złotych**

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. R. kwotę 180(sto osiemdziesiąt) zł tytułem wynagrodzenia za obronę obwinionego z urzędu oraz kwotę 41,40 (czterdzieści jeden 40/100) zł tytułem podatku od towarów i usług od powyższego wynagrodzenia.

Sygn. akt IX W 3389/15

UZASADNIENIE

Obwiniony R. O. mieszka w B. gmina G., jest rencistą (...), jest rozwiedziony, płaci alimenty w kwocie (...).

W dniu 19 lipca 2015r. o godzinie 10.47 syn obwinionego P. O. szedł drogą publiczną do B. M. (1) –sołtysa wsi T. po kosiarkę celem wykoszenia terenów zielonych. B. M. (1) mieszka w pobliżu domu zajmowanego przez byłą żonę obwinionego -M. O. (1) oraz M. O. (2). Na drodze gminnej, w pobliżu domu pani sołtys, P. O. spotkał obwinionego R. O. kierującego ciągnikiem rolniczym z przyczepą. Obwiniony krzyknął w kierunku syna słowa wulgarne . Doszło pomiędzy nimi do wymiany zdań. Odgłosy awantury usłyszała B. M. (1) . Wyszła przed dom. Zauważyła ciągnik stojący

w odległości 20-30m . W ciągniku siedział obwiniony R. O.. Po chwili P. O. przyszedł do domu B. M. (1) . Pokazał jej nagranie wykonane telefonem komórkowym, na którym widoczny był obwiniony kierujący ciągnikiem .

Obwiniony R. O. nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami. Jest rencistą (...) z uwagi na znaczny stopień niepełnosprawności oznaczony symbolem(...), grupa inwalidzka przyznana została ze względu na ogólny stan zdrowia. Oznaczenie (...)

(d. wydruk z (...) k 4, notatka k 5, nagranie k 10, 21, wyjaśnienia obwinionego k 28, 29, zeznania B. M. k 28v-29v)

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż nigdy nie był kontrolowany przez policję. Także w dniu 19 lipca 2015r policja nie zatrzymywała go. Oświadczył, iż ciągnikiem może jeździł po posesji. Przyznał, że nie posiada uprawnień do kierowania ciągnikiem, samochodem ani motorem. Wyjaśnił, iż 19 lipca 2015r to była niedziela i nie jeździł ciągnikiem, to była pora w której chodzi się do kościoła a nie jeździ ciągnikiem . Oświadczył, iż jest prawie niewidomy .

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, uznając je za przejaw przyjętej przez niego linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie. Twierdzenia obwinionego pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadka B. M. (1) oraz nagraniem z dnia zdarzenia.

Z zeznań B. M. (1) wynika jednoznacznie , że widziała jak obwiniony w dniu 19 lipca 2015r. o godz.10:47 w miejscowości T. gm. G. , na drodze publicznej kierował pojazdem typu ciągnik rolniczy. Nagranie zdarzenia dostarczył jej syn obwinionego, który także poinformował ją, że obwiniony jeździł tego dnia ciągnikiem. Z zeznań B. M. (1) wynika, iż zdarzenie to nie miało charakteru incydentalnego. Podobne sytuacje zdarzały się już wcześniej, a obwiniony poruszał się po okolicznych drogach ciągnikiem , a także skuterem.

Sąd w całości podzielił zeznania B. M. (1) uznając je za spójne, logiczne, rzeczowe i konsekwentne.

Relacja B. M. (1) znajduje potwierdzenie w nagraniu wykonanym telefonem komórkowym - k 10, które świadkowi dostarczył P. O. . Na nagraniu tym widoczna jest droga we wsi T. w pobliżu domu świadka. Przejeżdża nią koparka a także ciągnik rolniczy. Słuchać wymianę zdań pomiędzy dwoma mężczyznami. Widoczny jest mężczyzna kierujący ciągnikiem . Świadek rozpoznała w nim obwinionego R. O..

Mając powyższe na uwadze wina obwinionego nie budzi wątpliwości a polega na tym, że w dniu 19 lipca 2015r. o godz.10:47 w m. T. Gm. G. , na drodze publicznej kierował pojazdem typu ciągnik rolniczy z przyczepą, nie posiadając wymaganych uprawnień do kierowania pojazdami.

Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art 94§1kw .

Przedmiotem ochrony wykroczenia z art. 94§1kw jest bezpieczeństwo i porządek w ruchu drogowym, któremu zagrażać może kierowanie pojazdem przez osobę , która nie posiada stosownych uprawnień.

Przy wymiarze kary Sąd jako okoliczność obciążającą wziął pod uwagę , iż przedmiotowy czyn nie miał charakteru incydentalnego- z relacji świadka wynika, iż obwiniony często kieruje różnymi pojazdami na drogach publicznych mimo braku uprawnień. Sąd miał na uwadze, iż obwiniony będący inwalidą z uwagi na choroby narządu wzroku, kierując pojazdem na drodze publicznej stwarza zagrożenie dla innych uczestników ruchu. Obwiniony w toku rozprawy wielokrotnie podkreślał, iż cierpi na znaczny ubytek wzroku, oświadczył wręcz , iż prawie nie widzi. Kierowanie przezeń pojazdem mechanicznym na drodze publicznej uznać należy zatem za szczególnie naganne.

W świetle wskazanych wyżej okoliczności Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 1000 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych Sąd obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 zł i opłatą w kwocie 100 zł

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. R. kwotę 180zł tytułem wynagrodzenia za obronę obwinionego z urzędu oraz kwotę 41,40 zł tytułem podatku od towarów i usług od powyższego wynagrodzenia.